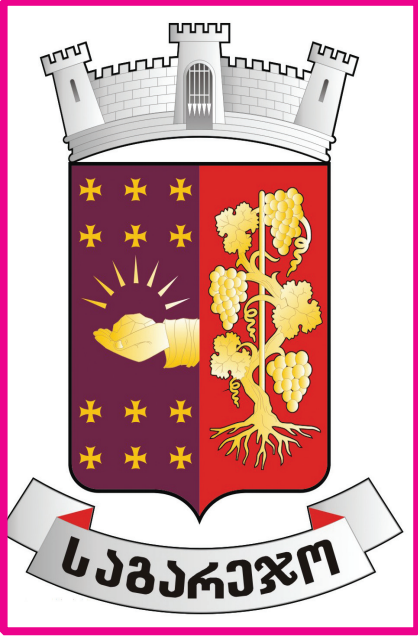

გიორგობო პარტის ლაგაზ დღესასწაულს!

ბურეჭის მაცნე

მუნიციპალიტეტის საინფორმაციო გაზეთი №5(19) 2012 წ. 1-15 მარტი ფასი 50 თეთრი

მორიგვა

გახსენების შემთხვევებს, მის თანამდევ მშენიერ დღესასწაულებს – დღის დღეს და ქალის დღეს გადვლავთ, პიროვნულ ქალებს! იხვეით მუღამ მშენიერება, ბედნიერება, დიდიხეობად გერბებინთო ქართული ქალის ის მისი, ტომელსაც დედობა, მეუღლეობა, ქართველქალთა პქეია. თქვენ და თქვენს მონატარს თავისუფალ, დამოუკიდებელ, მშვიდობიან საქართველოში გაგვრძელებინთო ის ქართული ტრადიციები, გეცხვებთო ამ ცხვებების წესით, ტომლის გამოდ მსოფლიოს ქვეყნები შემოგენატრიან, მინენ დიდ ინტერესს და სწრაფის მენთონ დამეცობებისათვის.

**საგარეოს მუნიციპალიტეტის გამგებელი
ზია წალათაშვილი,
საგარეოს მუნიციპალიტეტის საკრებულოს თავმჯდომარე
ილია ჭიაშვილი**

**„მხალე მთმილი გასახუსულო,
მხალე მთმილი, მთგეწინდა სამითახში“**

გ. დვინიძე, „დღეობა მბოუ“

მუნიციპალური გვერდი

2012 წლის სოფლის მხარდაჭერის პროგრამა

2012 წელს, სოფლის მხარდაჭერის პროგრამის ფარგლებში, საგარეო მუნიციპალიტეტის სოფლებში პრიორიტეტების გამოსავლენად მოსახლეობასთან შეხვედრები დაიწყო მუნიციპალიტეტის მასშორითარმა დეპუტატმა სახა გულიკაშვილმა. საკრებულოს თავჯდომარემ ილია ჭიაურელიმ, გამგებელმა ბია ჩალათაშვილმა, გამგებლის მოადგილემ - შალვა ჯაბაღარიამ, გონა ჩერქეზიშვილმა და ლაშა შიოშვილმა.

მუნიციპალიტეტის გამგებლის პრესამსახურის ფოტოები

ფოტოგალერეა

ბოდბე ბოდბეპიშვილი (განდობილი ბიორბი)

საბარეჯოელთათვის ცნობილი პოეტი იბი. მის ლექსებს ათეულობით წიგნებში...

წმინდა მისის შენს თავზე ამდებს, აურაცხელი სიმდიდრე მიგაქვს.

კვირი მიუგდე მომაველ ტრიუმფს, სულში სიმართლის ჭკუმიბრტ ხანძარს.

კვირი

ცის კაბადონზე მიპაპო ტალღებს, გამონადღევი შტორმებს და გრიგაღს,

იუბილე - 65

- ასე, დამეღამ, ბედის მწერალი ცხოვრების დაეთარს ფურცლებს და ფურცლებს;

ხანჯლად და ფარად, მიესალმები, როდესაც ნაპირს, ასწვებუბა ზეცას შენი ბუბუნს,

საქართველო

დაბადებიდან დაბერებამდე, შენი ტყისა და ყვავილო მიჯნური,

განდობილი

ერუდ, გალიაში გამომწყვდეული მხეცივით ისმენ საკუთარ სუნთქვას,

მამაკაცები ქალების მსახურზე

სამ-სამი კითხვა კაცებს:

- 1. რას ნიშნავს თქვენთვის 3 და 8 მარტი? 2. როგორ აღნიშნავთ ამ დღეებს? 3. რას ეტყვიან კაცებს ამ თარიღებთან დაკავშირებით?

ოთარ ურდულაშვილი

საგარეჯოს მუნიციპალიტეტის გამგეობის სოციალური სამსახურის წამყვანი სპეციალისტი:

დაკავშირებული. ამდენად, 3 და 8 მარტიც მნიშვნელოვანია ყველასთვის და მათ შორის ჩემთვისაც.

ბიორბი როსტიაშვილი

-მოტიდავე, 20 წლის:

ვენების დღეები იყო. დღეს მნიშვნელოვანია დღეაჩემისთვის და ჩემი დისთვის, რადგან ჩემგან საჩუქრებს ელიან და მეც როგორც შემხილია, ისე ვახარებ საჩუქრებით.

ბიძინა ბასილაშვილი 73 წლის:

1-2. 3 მარტი ჩემთვის ახლა, როცა დედაჩემი ნინო ხოსიტაშვილი ცოცხალი აღარ არის, უფრო ახლობელია და ძვირფასი.

და პურს თვითონ არ შეჭამდა, გამოკრავდა პარკში და ჩვენ მოგვიტანდა. არ მახსოვს ისე, უქმად მჯდარიყო, ან ქსოვდა, ან კერავდა, ან ბოსტანსა და ვენახს უვლიდა.

3. ქალი სიცოცხლის წყაროცაა და ამ წყაროს მდინარედ, სიკეთედ გადამქცევია. მხოლოდ 8 მარტს არ უნდა გვახსოვდეს, რომ ქალს პატივისცემა უნდა, ყოველდღე ვეცადოთ დავიჩინოთ, დავაფასოთ ის, რასაც ის აკეთებს-

თორნიკე როსტიაშვილი

-მოტიდავე, 22 წლის:

1. 3მარტიც 8 მარტიც მნიშვნელოვანია თარიღია ჩემთვის, რადგან შანსი მეძლევა ეს ლამაზი დღეები მივულოცო ჩემთვის საყვარელ არსებებს სიურპრისის მოლოდინში (რადგან ჩემგან ყოველთვის ამას ელიან) განსაკუთრებულად მივეულოცო.

2. უჩვეულო დღეა იმით, რომ დღით დედას და ჩემს პატარა დაიკოს "ორიგინალურად" უნდა მივეულოცო ეს დღე. შემდეგ კი ქუჩაში შემხვედრ ნაცნობ თუ უცნობ ქალს. ბავშვობაში ტყეში იღბს და ყოჩივარდებს კერფი დედისათვის და კოცნასთან ერთად ვიუქნიდი.

1. ჩემთვის სასიხარულოა ორივე დღე. რადგან ამ დღეს დასვენების დღეებია და თანაც სახლში სუფრას აწვებენ და საზეიმოდ ემზადებიან. თანაც გაზაფხული მოჰყვება.

„შენი როსტიაშვილი“

აიპ საგარეჯოს კულტურის ობიექტების გაერთიანების დირექტორი ბ.მ.უ. ლ.პ.ი.ა.შ.პ.ი.ი.ი.

- თუ როგორ გრძნობს თავს უმცირესობაში მყოფი დირექტორი დედისა და ქალთა დღესასწაულებისათვის, ამას ქვემოთ შეიტყობთ. - მართალია, ჩვენს სამსახურში უმრავლესობას ქალები შეადგენენ, მაგრამ ეს არავითარ დაბრკოლებას არ გვიქმნის მუშაობაში. - აღნიშნა ჩვენთან საუბარში ბენი ბესოძე. - ალბათ პირველი არ ვიქნები, ვინც იტყვის, რომ ქალები საქმეში უფრო პუნქტუალურები არიან, რასაც ალბათ მათში ჩადებული ქალები და დედის ინსტიქტი განაპირობებს. ამასთან, ჩვენთან მომუშავე თანამშრომლების უმეტესობა ხელოვნებასთან წილნაყარია. ბევრ მათგანს ადრინდელი ვიცნობდი, ზოგიც მერე გავიცანი, ერთობლივი კულტურული ღონისძიებების ჩატარებისას და ეს ახლო ნაცნობობა დიდ გვეხმარება ერთიან შემხატვრიულ გუნდს. აქედან გამომდინარე, კოლექტივისათვის პრობლემატური, გაუკეთებელი საქმე არასოდეს გვექონია და რასაც ვიტყვით, მუდამ პირნათლად ვასრულებთ.

თინა ილაური
577 95 14 88

ბაქოაზის ბიზნესი

სხვათა

გაიხილავს თქვენს

თამარ ურდულაშვილი

577 64-32-11

საპარკლიდან
დანახული სამყარო

დიდი ოჯახის დიასახლისი, დიდი საზრუნავით, მოჯარული საქმიანობა და უშრეტო ენერჯით, ფიქრითა და ოცნებებით, ისეთი, ნანას, ლენას, ინგას, რომ უკერავდა ფერად-ფერადი ნაჭრები-საგან საზაფხულო კაბებს. უხაროდა, მოსწონდა, ღამაზე შეიღებდა ღამაზე, კოპწიად რომ ეცვათ და თვითონაც დედისგან კოპწიასობას მიხვევლები თავიანთი კოპწიასობითვე რომ ირგებდნენ ტანზე. თავს ისე დაჰფოფინებდა შეიღებს, როგორც ფრთებ-შესხმული ჩიტი თავის ბარტყებს. ოჯახს უვლიდა, ვენახში, ბოსტანში კარგი ვაჟკაცივით ეღვა გვერდით მუდღეს, შეიღებოდა ხშირად დაჰყავდათ ვენახში, შრომას აწვევდნენ და თან მშობლებიც უფრო გახალისებულები შრომობდნენ.

დანახული მართლაც შეხმატებლებულად გაზარდეს შეიღები. ოცნებობდნენ მათ დაქორწინებაზე, ღამაზე მომავალზე. პირველი ამალელებელი, ამფორიაქებელიც სულ მალე მოხდა - შუათანა ლენა, რომელსაც შუბლზე ხალი უფრო მეტ ხიბლსა და შარმს მატებს, ქურთულმა ბიჭმა მოიტაცა. დიახ, მოიტაცა. რა ექნა, სამაჩაბლოელ ბიჭს უგონოდ შეუყვარდა ყორღანაშვილების თვალმახარა გოგონა. ბედს შეეგუა ლენაც, მშობლებიც, დებიც. მალე პაატა დაიბადა, პაატას ნათია მოჰყვა. იხრდებოდნენ პატარები პაპა-ბებიის გულის გასახარად, მაგრამ ნათია 2 წლისაც არ იყო კორნელი სამაჩაბლოში მუხანათურად მოკლეს რუსმა სამხედროებმა - ყველას შემწეული ჰყავდა ქართველობაზე, საქართველოზე, მამულზე უზომოდ შეყვარებული ბიჭი. ელდა მალე საზრუნავად შეცვალეს.

პატარებს გაზრდა უნდოდა. ჩუმი, მალეულად შედიოდნენ ყორღანაშვილები ქურთაში - მიჰქონდათ ყველაფერი, არ მოჰკლებოდათ პატარებს რამე. შედიოდნენ შემოვლითი გზებით, წვალბით - რუსი სამხედროები და ოსი სეპარატისტები აკონტროლებდნენ ქართულ მიწას... ლენამ არ დათმო ქურთა, შეიღებს ვერ მოვეუშლი მამა-პაპისეულ ფუძეს, ვერ მივატოვებ კორნელის საფლავსო...
წამოიზარდნენ ბავშვები. ხშირად აქეთ, კახეთში იყვნენ. ბებია და პაპა, დეიდები გაასმაგებელი ენერჯით შრომობდნენ - 90-იანი წლები საყოველთაო გაჭირვების წლები იყო, მაგრამ მათ არაფერს აკლებდნენ. მაგრამ... ერთმა უბედურმა შემთხვევამ ციბრუტით მოტრიალეს ქალი, დიდი ოჯახის დიასახლისი სამუდამოდ ინვალიდის ეტლს მიაჯაჭვა... მისი გადარჩენა მაშინ არავის ეგონა, მაგრამ ეს კაფანდარა, თხელი გოგონები ისე დატრიალდნენ, ისე ამოუდგნენ მამას მხარეში, რომ დედა სიკვდილს გამოსტაცეს ხელიდან და წლების განმავლობაში არც ექიმი დააკლეს და არც სამკურნალო წამლებით განთქმული სახალხო მკურნალები. შედეგი გასაოცარი იმით იყო, რომ დღეს ქნ მარგოს ინვალიდის ეტლში ჯდომა შეუძლია. აგერ 15 წელიწადია „გულს ასკლებო“, ასე იტყვიან ქართველები, როცა თავის უუნარობას გრძობს ადამიანი. ვინ გააჩერებდა ქნ მარგოს თუნდაც ერთი საათით უქმად ერთადგოდა? შეიღებს, მუდღეს დაეწეკო სიმძიმედ, ჩემს გასაკეთებელ საქმესთან ერთად და იქნებ ზოგჯერ საყვედურიც „წამოცდნოდა“, რატომ იწვალეთ ასეო...
უქმად კი არა არის. იმდენი საფიქრალი აქვს. ლენამ თავის ობლებიანად, უკმ უმაღლესი განათლების მქონე შეიღებთან ერთად ძლივს გამოასწორო რუსის ჯარს 2008 წლის აგვისტოს ქურთიდან. ხანდახან გული გადაუქანდება, რომ ვერ გამოესწოროთ?! მაშინ რა უნდა ექნა, იცოცხლებდა კი, თავს? საფიქრალი მოუჯარდა - უსახლკაროდ დარჩნენ სამივე. მაგრამ შემდეგ მთავრობის ზრუნვით თავშესაფარიც მიეცათ და სამივეც დასაქმდა. მალე შეიღთაშვილიც, ნათიას პატარა ვაჟკაციც დაიბადა ღტოლვილობაში...

ცოტა ძნელია ქალზე იმ ფერით, იმ ნდობით, იმ ღიმილით და ცრემლით წერო, როგორც გახსოვს მასზე დაწერილი, როგორც ვინდა, რომ დაგეწეროს.

ცოტა ძნელია, რადგან ისეთივე დაუჯერებლობით წარმოჩინდა მისი სინამდვილე, როგორც ანდაზა იტყვის: ქალი ეშმაკზე სამი დღით ადრეა გაჩენილი.

რა არასასურველი ქმედება არ გამოჩნდა იმ ეშმაკის მანქანაშიც, კომპიუტერი რომ ჰქვია, რა საშინელი ჩრდილი არ დაეცა ნუშის სისპეტაკეს და სიღამაზე, რასაც ქალის სახელი ჰქვია.

ის ამ ყველაფრის ფონზე ისეთივე ცრემლებამდე და სევდამდე მივიყვანს, როგორც ფოთოლი ვერხვის, იმ ძველ სიმღერაში რომ არის. შახლა ჯაფაროვა ახერბაიჯანულს ასწავლის იორმუდანლოს საჯარო სკოლაში. არის მარტო. თავისი ცხოვრების დიდი ნაწილი მონახუნურ პატიოსნებასა და სხვებისადმი ზრუნვაში აქვს გატარებული. ის არ ამომიძრწევია იმის გამო, რომ რამე „ჩინი“ აქვს, ან ცოლობით, ან დედობით, მასწავლებელიც ჩვეულებრივი უფროა ალბათ, მაგრამ, ღირსებით?! ათასებს ჩამოიტოვებს.

1958 წელს დაიბადა ამ სოფელში. მასწავლებელი ყოფილა მამა და მამინც საკუთარ სახლში მოველინა იგი ამ ქვეყანას. ცამეტი წლის იყო, რომ წაიქცა, მაგრამ ეს ბავშური წაქცევა არ აღმოჩნდა, ეს იყო ბედისწერის ნიშნით, რადგან სამუდამოდ დაკოჭლდა. ეს გახდა მიზეზი, რომ კოჯრის ბავშვთა სანატორიუმში გადაიყვანეს. იქ ისწავლა ქართული, განა მარტო მარღვიანად, გრძობიერად, ისე, რომ რამეს ასე შეიცხადებს „ვაიმე“.

საერთოდ, ვინ არის ქალი-მეთქი, როცა კითხვებზე, თორმეტი წლის იღუმალეა გამოეხატა სახეზე. ამბობს: -ქალი სადაც არ არის, იქ ყველაფერი უღამაზო და უსათაუროა. მეუბნება, რომ ტრადიცია მისი ეროვნების ქალისათვის უპირველესი კანონია. ოჯახი და პატიოსნება იმდენად ძვირფასია, რომ ხშირად ყველაფერს სწირავს მას, სიცოცხლესაც კი. ხოლო ვაჟიშვილის დაბადება იმდენად სავალდებულოა, ხშირად ათი ქალიშვილის დაბადებაც კი უწევთ, ვიდრე ვაჟი არ განდობა ოჯახში.

სირთულეს უძლებს, ვიდრე სხვა. ამ სირთულეში მას ტკივილგამაყუებელს, თავის თანაღმობის მოზარედ ისევე ქალი მიანია. ქალს უფრო ენდობიან, დანაშაულებსაც ქალი უფრო შესძლებს. თვითონ შახლა ჯაფაროვა ამბობს, რომ ყველას მესაიდუმლო და ამ საიდუმლოთ სამარის კარად წაიღებს. ყველა ენდობა ტკივილებით ტკივილგამაყუებელს, რომელსაც თვალბით სითბო და ტკივილი თანაბრად დააქვს. გულს უუბრძანე, რომ არავინ შემეყარებოდაო, მანდობს. იმიტომ, რომ მე მამინც ვინ შემეყარებდაო. გულის ბრძანება ცოტა ძნელი საქმეა, მაგრამ, თურმე შეიძლება.

სილი
როცა სიმღერით წავლენ სტუმრები და თან წაჰყვებათ ქორწილის ბოლი, დედოფლის გვირგვინს ქორწილის ნებით და შენთან მხოლოდ დარჩება ცოლი. როცა იქნები ძლიან ჯად და წამალს დაღვევ თითების თრთოლვით, ყველა მნახველი მოვა და წავა და შენთან მხოლოდ დარჩება ცოლი. როცა დაგდლის უცხო ქალთა ნისია, და შინ შემოხვალ ბოლოს და ბოლოს, მამინ მიხვდები, ყველა სხვისია, შენი კი მხოლოდ ეგ შენი ცოლი. შეიღებიც წავლენ თავისი გზებით, და მეგობრებიც - ამტანი ყოვლის, და თქვენს ძველ სახლში მხოლოდ დარჩებით მარტოდენ შენ და ეგ შენი ცოლი. როცა დამთავრდება შენთვის ყოველი და კარში გავა ყოველი გოლი, საიქიმიც თან წამოგყვება და სულ შენს გვერდით დარჩება ცოლი.

კახაბრისათვის საკითხავი

